

„Demokracie pravá spočívá v mravnosti.“

T. G. M.

TŘETÍ PRÁNÍ
ZDARMA
Seko



STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

TOP09

S podporou Starostů

„O chlebu a vodě“ s Karlem Schwarzenbergem

Dne 2. dubna 2010 se uskutečnilo setkání předsedy TOP 09 Karla Schwarzenberga se zlínskou veřejností v kongresovém sále hotelu Moskva. V sále zaplněném do posledního místa, jej krátce po půl druhé přivítali nejen členové a příznivci strany TOP 09 a hnutí STAN, ale i zástupci široké veřejnosti, kteří se s Karlem Schwarzenbergem chtěli osobně setkat.



„Setkání o chlebu a vodě“ - kongresový sál hotelu Moskva



Autogramiáda

Jelikož toto setkání připadlo na Velký pátek, symbolické pohoštění spočívalo pouze v suchém chlebu a vodě. Karel Schwarzenberg se ve svém povídání vyjádřil k situaci, v níž se nachází naše ekonomika, hovořil o hrozícím hospodářském bankrotu a nutnosti řešit důchodovou reformu a reformu zdravotnictví. K postavení našeho státu v mezinárodním měřítku, dodal, že jsme kapitál, který plynul z dobrého politického renomé naší země v 90. letech, promarnili a máme co v budoucnu napravit.



**STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ**

TOP 09

S podporou Starostů

Pan předseda Schwarzenberg hovořil srozumitelně, s jasným přehledem a informovaností, ale i s noblesou, pokorou a vtipem, jenž jsou mu vlastní. Stejně tak odpovídal i na četné dotazy publika. Například na dotaz jak si vysvětluje nebývale přebujelou a stále více rostoucí byrokracií v našem státě, měl jednoduchou odpověď: „Zdědili jsme byrokracií rakousko-uherskou, na ni potom naroubovali byrokracií sovětskou a teď ještě tu evropskou, tak se nemůžeme čemu divit.“

Po tomto setkání šel Karel Schwarzenberg položit kytici k památníku Tomáše T. Bati a pak se soukromě setkal se členy zlínské organizace TOP 09 a hnutí STAN.

Alena Zubalíková a Jana Hlaváčová
Foto: Petr Baklík



Karel Schwarzenberg, předseda TOP 09, Petr Gazdík (Starostové a nezávislí) a Evžen Uher, (TOP 09) - kandidáti do poslanecké sněmovny



Karel Schwarzenberg krátce poté, co uctil památku rodiny Baťů

Žijete v Brankách na Valašsku - máte raději léto nebo zimu?

Mám rád jaro, léto... Podzim. Zimu nijak zvlášť rád nemám. Za mlada jsem sice hrával hokej na rybníku, ale teď už radši muškařím, sezóna trvá od jara do podzimu... V září se chystám do Mongolska na tajmeny, na to se už teď těším jak malej kluk!

Žijete na Valašsku odjakživa?

Narodil jsem se ve Valašském Meziříčí. Od čtyřicátého osmého jsme žili v Brankách, na vojnu jsem šel do Prahy a teď jsem třináctým rokem zase zpátky v Brankách. Vrátil jsem se, protože jsem chtěl a protože jsem musel. Prahy už jsem si užil dost. Bylo potřeba se starat o maminku a o věci, o které se ona starávala, třeba les nám vrátili a tak vůbec.

Vystudoval jste scénaristiku na FAMU. Jaký byl váš první kontakt s praxí po dokončení studii?

Ono to bylo trochu složitější, FAMU přišla mnohem později. Nejdřív jsem se živil jako stavební dělník, pak se mi povedlo stát se korektorem v tiskárně Mladé fronty, pak technickým redaktorem, pak redaktorem v nějaké příloze...

Jak vnímáte práci novinářů tehdy a nyní?

To je naprosto nesrovnatelné. Dnes vám odpovím do nezávislého měsíčníku. Tehdy vládla cenzura - a především autocenzura ovládala i ty slušné, kteří se aspoň pokoušeli sdělovat pravdu. Vnitřní spoutanost vědomí nedovolovala psát, čili se mnozí snažili promlouvat „mezi řádky“. To já znám, protože jsem jednou napsal scénář, který mluvil mezi řádky ostře protirežimním tónem, a všichni kolegové se shodovali, že scénář vůbec nemá šanci. A vidíte, bolševik to nepochopil a navrhli film *Signum laudis* (Znamení chvály) na státní cenu Klementa Gottwalda. Já ji samozřejmě nepřijal, což způsobilo mezi papaláši zděšení, protože si nedovedli představit, jak a proč a jak to vysvětlit ostatním papalášům, tak jsem pravil „A kdyby jenom proto, že Klement Gottwald podepsal rozsudek smrti nad mým otcem!“, no, a pak už jsem si neškrtnul... Tehdy jsem si uvědomil, že když píšete mezi řádky, tak si čtenář nebo divák vybírá stejně to, co chce slyšet. Mluvit se má na rovinu!

Jak vnímáte vývoj českého filmu v posledních deseti letech? Chybí Vám něco v dnešním filmovém světě?

Na rovinu? Ach jo. Obávám se, že současná produkce, snad až nadprodukce, je z velké části naprosto ničemný, nezajímavý materiál. Samozřejmě každý chce být slavný, každý chce dostávat ceny, vydělat peníze - to je přirozené a není na tom nic špatného. Ale když se to zvrhne...

Zkrátka filmy, které se jakože věnují té nedávné minulosti, ale přitom divák má pocit, že se dohromady nic nedělo, že to byla sranda a že jsou všichni hodní - odpusťme si, co jsme si, „Musíme si pomáhat“. To je typ filmů, které já považuju až za škodlivé, protože je dělají lidé talentovaní, kteří to umí. Oč horší a smutnější! To mě nasírá. Troška aspoň nic nepředstírá, točí prostě na kasu, má nejvíc peněz, ale na nic si nehraje. Ale objevují se noví



Jiří Křížan

tvůrci, mladí, kteří nejdou touhle cestou. A to je hrozně fajn!

Jste autorem mnoha filmových scénářů. Získal jste Českého lva za film *Je třeba zabit Sekala*. Lze najít nějaké společenské paralely s dneškem?

Ano. Jde o základní problém vztahů lidí, kteří jsou velice rádi, když někdo řeší věci za ně, zejména ošklivé věci. A pak se snaží toho, kdo to pro ně udělal, zbavit, poněvadž jim svou existenci to nepřijemně neustále připomíná. To není problém specifický pro nějakou dobu, to je spíš specifické pro náš ne zrovna nejpěknější národ nebo aspoň jeho velkou část.

Česká elita se vředy stahuje a nechce jít do služby, třeba právě přijmout odpovědnost za veřejnou správu. A pak dostávají prostor ti, kdo myslí především na sebe, kdo chtějí hrabat pod sebe. Hrabat, hrabat a jenom hrabat. To se pak těžko jde k volbám. O to důležitější je, že se objevila TOP 09, v níž těch elitních lidí je celkem dost. Ona ta nechut' podílet se na věcech veřejných je historicky určená minimálně už pobělohorským pronásledováním elit, tudíž je strašlivě silná.

Začátkem devadesátých let jste úzce spolupracoval s Václavem Havlem...

Všichni jsme měli pocit, že to půjde dobře a rychle. Byla to doba velkých očekávání, nesplyněných nadějí a často velkých zklamání. Lakmusovým papírkem byli taxikáři. Když to prasklo, vozili zadarmo herce a studenty na výjezdy do vzdálených měst, aby mohli šířit informace o revoluci. Jenže jim to vydrželo jenom tři týdny. A postupně je následovala celá společnost. Mnozí očekávali, že zítra budou vydělávat sto tisíc měsíčně, že budou jezdit v bavorácích a stavět vily... Materiální stránka hýbe

dnešním světem nejvíc, čehož využívá levice a zaměřuje se na lidi, kterým stačí slíbit, že nebudou platit třicetikorunu u lékaře, že dostanou třinácté důchody... Takový novodobý mýtus „bohatým bral, chudým dával“. Jánošík chudým nebral, protože nebylo co. A bohaté okrádal, ale nikomu nic nedával, nechával si všechno pro sebe. Dobré vědět!

Program TOP 09 je hodně upřímný, někdo říká tvrdý. Myslíte, že může mít šanci na úspěch?

Já tomu věřím! Průzkumům až tolik věrohodnosti, důležitosti nepřikládám. Spousta lidí, mezi kterými žiju, uvažuje o podpoře TOP 09 právě pro tu upřímnost, která znamená věrohodnost a je velice přitažlivá. Nabídka ostatních stran, obvyklých, velkých je tristní. Významnou roli hraje také osoba knížete Schwarzenberga. Je jedním z nejbohatších Evropanů, tak proč to dělá? No pro peníze asi těžko...

Jste optimistou při pohledu na dnešní „zaseknutou“ politickou scénu u nás?

Je mi líto, že jsme dospěli do stavu, který tady dneska máme. Proto jsem se taky rozhodl podporovat TOP 09. Věřím, že jde o společenství lidí, kteří mají schopnosti, chtějí a pokusí se o nápravu aspoň trochu do slušných mezí a kolejí.

Víte, já považuju za strašně významné a dobré spojení se starosty. Oni představují ohromnou sílu zkušených lidí, za kterými je vidět mnoho konkrétní práce. Proto se taky těší často vysoké důvěře. Žiju na venkově a oni oslovují právě ten venkov, jemuž se žádná strana nevěnuje. Takže doufám, že se jim podaří přitáhnout lidi k volbám. A taky doufám, že mě uchrání před surovým nástupem levice! Vždyť Paroubek bere komunisty zcela nepokrytě jako běžného mocenského partnera!

Foto: Petr Kryštof

Náš domov Zlín, nezávislý magazín. Vydavatel: politické hnutí Starostové a nezávislí se sídlem Suchá Loz č. 72, 687 53, IČ: 26673908, registrace: MK ČR E 19317, náklad: 34 100 ks, kontakt na redakci: www.magazin-zlin.cz, adresa: Suchá Loz č. 72, 687 53, inzerce: František Pilka, tel.: 608 574 220, e-mail: inzerce@magazin-zlin.cz.
Vaše připomínky, názory či komentáře zasílejte na email info@magazin-zlin.cz, nebo na adresu redakce. Distribuce: Česká pošta, s.p.
Nevyžádané materiály se nevracejí. NEPRODEJNÉ.

Příliš drahá voda

O tom, že voda patří k nejdůležitějším faktorům života, patrně není třeba diskutovat. Na světě je voda strategickou surovinou a její význam neustále roste. Zejména v jižních oblastech, kde je jí výrazný nedostatek, má voda cenu zlata a všichni si jí váží. Podnikatelské subjekty ve světě si to uvědomují, my však vodu zatím ocenit nedokážeme.

Od prvopočátku, kdy jsem poprvé uslyšel, že bychom měli distribuci, prodej a nedej bože i vodní zdroje prodat nebo pronajmout, se mně ježily všechny chlupy na těle. Výsledek byl všem rozumným lidem předem jasný. Někdo chce na vodě nehorázně vydělat. Od začátku jsem byl já i stejné smýšlející lidé ve Zlíně zásadně proti jakékoli formě prodeje, pronájmu vodních zdrojů a rozvodných sítí. Samozřejmě že to dopadlo jinak.



Argumenty byly prosté

Přece sedlák, který má na svém dvoře studnu, z níž napájí všechna zvířata, zalévá všechny rostliny a pije z ní vodu všichni ve statku a okolí, nepronajme nebo neprodá tuto studnu cizímu člověku. Přece takový krok nemůže udělat žádný rozumně smýšlející člověk. Neexistují pro prodej nebo pronájem takového vodního zdroje žádné ekonomické, technické, logistické, hygienické ani lidsky jiné pochopitelné důvody. Prostě vydat se na milost a nemilost cizímu subjektu bez jakýchkoli záruk a pronajmout mu svůj životní zdroj, je čin, který se nedá vysvětlit lidsky ale už jen lékařsky. Argument, že je vše zajištěno smluvně je z oblasti bájí a pohádek. Pro objektivitu je třeba uvést i hlavní argument protistrany. Město není dobrým hospodářem a renomované zahraniční firmy dokáží lepe hospodařit a organizovat celou společnost. Nikdo nenapadá zahraniční instituce z neodbornosti ani protiprávního jednání. Problém je jen v tom, že zcela logicky a v souladu se zákony podnikají investují a chtějí docílit zisku, což také dokáží. My si myslíme, že když někdo nedokáže být dobrým hospodářem tak má být odvolán a ne pronajmout špatně spravovanou společnost někomu cizímu. Náš názor je jasný. Vodní zdroje musí vlastnit a provozovat stát max. obce. Do životně důležitých existenčních oblastí, kam voda rozhodně patří, by neměly zasahovat soukromé ambice jednotlivce. Privatizujeme si telefony, plynárny nebo náměstí, ale vodu, vítr, vzduch, déšť, zpěvné ptactvo, nemocnice a hřbitovy nechme na pokoji.

Samostatnou dlouhou kapitolou jsou dohady jednotlivých názorových skupin, zda pronajmout nebo nepronajmout vodovodní síť a zdroje z důvodu možných dotací evropské unie. Nemá smyslu rozebírat celou kauzu právních sporů, lobbyistických snah. Stále probíhá řada soudních sporů. Výsledek je prostý - zvolený postup nás zbavil možnosti čerpat tyto dotace! To je hodně špatně.

Proč to vlastně všechno nastalo?

V socialismu fungoval zvláštní způsob budování všech sítí. Každý, kdo se chtěl připojit na vodovod, na telefonní ústřednu nebo na elektrickou síť, předmětný vodovod nebo kanalizaci vybudoval, ať už sám nebo se státní dotací nebo v akci „Z“, a po dokončení celou stavbu bezúplatně převedl na státní organizaci Vodovody a kanalizace, které ji převzaly do své správy v nulové hodnotě. Hodnota vodovodů a kanalizací a všech ostatních distribučních sítí byla tedy velmi malá nebo nulová, nicméně skutečná hodnota převedeného majetku je ohromná. Uvědomme si, že takto byly převedeny do společnosti Vodovody a kanalizace celé kanalizační sběrače, čistírny odpadních vod, kompletní vodovodní sítě sídlišť, všechny vodojemy a obecně všechny vodohospodářské stavby. Hodnota takto převedeného majetku se dá odhadovat řádově na miliardy. V 90. letech jsem byl jako člen

ekonomické komise rady oceňování vodovodů a kanalizací toho svědkem a přímo jsem se zděsil ze způsobu oceňování vodovodů a kanalizací. Skutečnou hodnotu bych odhadoval na tři miliardy, celková hodnota společnosti po zřízení však byla stanovena na řádově 200 mil. Kč. Domnívám se, že z těchto čísel je všechno zřejmé.

Další zajímavostí jsou tzv. poplatky za odvod srážkových vod. Je to poplatek, který byl stanoven již hluboko v socialismu a platí ho všichni podnikatelé jako odvod srážkových vod ze střech, ze zpevněných ploch, z travnatých ploch podle určitých koeficientů. Je to poplatek za to, že prší, ale platí se, i když neprší. Tento poplatek by byl logický za předpokladu, že by tyto srážkové vody procházely čistícím procesem kanalizační čistírny a nabíhaly tedy na ně provozní náklady. Ale pozor! Tyto vody ze zákona nemusí probíhat kanalizační čistírnou a většinou také neprobíhají. Je to tedy forma jakéhosi poplatku, který nemá na druhé straně odpovídající služby. Částky za srážkové vody se dají odhadnout ve stamilionech.

Z toho, co zde bylo řečeno, je jasné, že provozování vodárenských a kanalizačních sítí je velmi lukrativní byznys, a že každý kdo se dostane do pozice monopolního dodavatele, si v podstatě stanoví cenou takovou, jakou potřebuje. Naštěstí ještě nedošlo k té nejhorší variantě a veškeré vodní zdroje a rozvody jsou dál v majetku města a obcí. Je tedy na nás, jestli do budoucna budeme dále v roli sedláka, který prodal studnu na svém dvoře, a pak zkrachoval kvůli ceně vody, anebo budeme postupovat logicky. Město Zlín a ostatní obce jako vlastníci vodních zdrojů s nimi budou odpovídajícím způsobem hospodařit podle všech aspektů životního prostředí v ekonomicky vyváženém a udržitelném systému, čímž se zachová pro budoucí generace trvalá možnost zásobování vodou. Především tak zajistí svým občanům dostatek kvalitní a levné pitné vody. Mají na to všechny předpoklady a možnosti. Odpovězme si tedy sami, je opravdu nutná cena 72 Kč za kubík?

A než si onu odpověď dáme, srovnajme nárůst a ceny v jiných městech.

Zde jsou tři města s největším nárůstem za posledních 5 let.

Společnost - PROVOZOVATEL	% růst za 5 let
Vak Chrudim Vodárenská společnost Chrudim - ENERGIE AG	49,05
Vak ZLÍN Moravská vodárenská - VEOLIA	45,09
Vak Hradec Králové a Královéhradecká provozní, a.s. - VEOLIA	40,61

A aktuální nárůst a cena stočného za poslední období?

Na čelních místech je opět Zlín. Tam, kde zůstala provozovatelem VAK města, nebyl nárůst cen tak velký:

2010	Vodné a stočné (vč. DPH)			
Provozovatel a VAK	2008	2009	2010	růst
	Kč/m ³	Kč/m ³	Kč/m ³	%
ONDEO - Blansko	64,69	71,33	73,43	2,94
EAG - Chrudim	58,19	67,49	71,70	6,24
VEOLIA - Otrokovice	68,88	73,09	71,16	-2,64
VEOLIA - Zlín	57,30	62,97	71,16	13,01

Pro srovnání Veolia - Praha účtuje cenu 56,51 Kč za m³

Ing. Václav Tomášek CS., místopředseda SPOZ Zlín

Ilustrační foto: Petr Baklík

Údaje převzaty z www.vodarenstvi.com a mají pouze informativní charakter

Bylo - nebylo jedno město s bohatou podnikatelskou tradicí, v jehož zastupitelstvu seděli moudří a zasloužilí zástupci občanů, kteří se domnívali, že dokáží hospodařit s majetkem města jinak a hlavně lépe než v jiných stejně velkých městech. I rozhodli se jednoho dne, že v záležitostech, které byly doposud v kompetenci radnice, nebo klasických podnikatelských subjektů, začnou podnikat. Založí několik obchodních společností, stanou se tak významnými zaměstnavateli v regionu, budou garantovat zaměstnání mnoha občanům a zisky pak budou všem ku prospěchu.

I založili tak řadu obchodních společností se statutárními orgány a dozorčími radami, které pobírají nemalých odměn. Pro netušící občany uvedme stručný výčet společností, kde je majetkový podíl obce nad 47% a počet členů zastupitelstva ve statutárních orgánech (SO) a dozorčích radách (DR) těchto společností.

no se pozastavit s myšlenkou, proč obec vůbec v takovémto oboru podniká.

Tyto společnosti pak jen v roce 2008 obec dotovala částkou cca 130 000 000Kč z městského rozpočtu. V rámci objektivy je nutno sdělit, že větší část této sumy (cca 80 000 000 Kč) činila dotace dopravní společnosti. Doufáme jen,



Tepl Zlín, a.s. SO - 5, DR - 4, Technické služby Zlín, s.r.o. SO - 2, DR - 3, STEZA Zlín, s.r.o. - 3, Správa domů Zlín, s.r.o. SO - 2, DR - 3, Nemovitosti města Zlína, spol. s r.o. SO - 1, DR - 2, Lesy města Zlína, spol. s r.o. SO - 0, DR - 2, Dopravní společnost Zlín-Otrokovice, s.r.o. SO - 4, DR - 3, Pohřebnictví Zlín, spol. s r.o. SO - 0, DR - 2, Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. SO - 0, DR - 1, PSG Zlín s.r.o. SO - 0, DR - 1.

Tedy celkem 17 členů statutárních orgánů a 21 členů dozorčích rad (někteří však jsou i ve dvou společnostech) celkem tedy 38. Pro připomenutí-zastupitelstvo má celkem 41 členů.

Existence některých společností je pro onu obec samozřejmě nutná (např. společnost pro provoz MHD), některé společnosti ale vykonávají činnost, kterou by za ně měly vykonávat odbory magistrátu stejně jako v některých jiných městech (STEZA Zlín, s.r.o.) a u některých je nut-



že se skutečně jedná o podporu MHD ve Zlíně.

Možná by se mohl někdo z občanů onoho města zamyslet nad tím, jakým podivuhodným způsobem jsou do těchto orgánů a dozorčích rad nominováni zástupci koalice. Stejně tak by nějakého nevdělance napadla myšlenka, zda nejde při „problematickém hlasování“ připomenout rebelovi v zastupitelstvu výše jeho odměn a přeměnit jej mávnutím kouzelného proutku v poslušného beránka.

Jistě, argument, že za poctivou práci a vytvořený patriční zisk, by měla přijít zasloužená odměna, dává smysl. Nikdo navíc netvrdí, že členové statutárních orgánů a dozorčích rad tohoto města nic nedělají. Jen ten způsob nominace a odměňování...

Představitelé některých jiných měst, bohužel takovéto obchodní společnosti nezřídili a provozují tak podnikání bez možnosti vytváření nutných nákladů na odměny statutárních orgánů obchodních společností. A jejich systém spolupráce v zastupitelstvech je asi taky jiný.

Pokud na to, že podnikání s obecním majetkem nenese taková rizika jako v soukromém sektoru a také se dobře vyplatí, přijdou, možná tento systém ve svých městech také uvedou do praxe. Zmiňované město bylo vždy nositelem progresivních myšlenek.

Chybí vám v naší pohádce ponaučení? Nejde ani tak o naši pohádku. Jen poukazujeme na to, že STAN ví, kde jde ušetřit na nákladech města poměrně zajímavá částka. A současně chce zprůhlednit systém odměňování a přidělování míst ve správních radách a dozorčích orgánech městských společností. Dále stanovit jasná pravidla pro obsazování těchto funkcí a ty zveřejňovat.

Zvykli jsme si, na dobré konce pohádek. Aby tomu tak bylo i v této, bude potřeba vaší pomoci. Recept na dobrý konec je jednoduchý - přijďte nás podpořit v den komunálních voleb.



Představenstvo STAN ve Zlíně

Zdroj: <http://portal.justice.cz>

Ilustrační foto: Petr Baklík

**STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ**



Oběma našim osobnostem jsme položili stejné otázky:

1. Můžete se našim čtenářům představit?
2. Proč jste se rozhodl vstoupit do Starostů a nezávislých a angažovat se v komunální politice?
3. Jak konkrétně se chcete podílet na aktivitách STAN? Co byste chtěl zlepšit a jak?



Michal Cholek

1. Narodil jsem se v roce 1962 ve Zlíně, kde žiji až dodnes. Vystudoval jsem pedagogickou fakultu v Brně. Protože mě má práce stále baví a nalézám v ní smysl, zůstal jsem u ní po celou dobu od ukončení studia. Jsem ženatý. K mým zájmům patří především rodina, příroda a neodmyslitelně různé druhy sportů, mezi které patří především kopaná. U tohoto sportu se snažím i pomáhat s rozvíjením mladých talentů z našeho regionu a to v oddíle, kterému jako patriot fandím. V létě pak rád usednu na kolo a v zimě se snažím využít volný čas k lyžování. Celoročně se pak ve volných chvílích rád vydávám do zajímavých a málo známých koutů naší překrásné země.

2. Jestliže má člověk na něco jiný názor a chce jej prosadit, nemá jinou možnost, než se do dění zapojit aktivně. S celou řadou zaběhnutých věcí v „politické kultuře“ jsem se nedokázal dodnes smířit. Vadí mi, že na místech, kde docházejí rozumné argumenty, se běžně používají namísto nich urážky. Kdyby naše politická reprezentace věnovala tolik energie hledání řešení problémů, kolik jí věnuje špinění a osočování svých protějšků, žilo by se v této zemi lépe. T. G. Masaryk v jednom ze svých

výroků trefně uvedl skutečnost, na kterou se dnes hodně zapomnělo: „Podstata demokracie je v administraci a samosprávě. Demokracie není panování.“ Dalším důvodem byli kolegové, jejichž postoje a morálních zásad si vážím a ti mě rovněž přesvědčili o správnosti tohoto kroku.

3. Nemohu se ubránit pocitu, že současný způsob „vládnutí“ v našem městě se dost vzdálil demokratickým samosprávám ve vyspělých zemích. Všichni představitelé STAN se shodnou na tom, že je potřeba určité revitalizace fungování samosprávy, větší otevřenosti a vstřícnosti směrem k občanům. Určitě by také pojem veřejná správa měl být naplňován na místní úrovni rozvojem a správou věcí veřejných. Ta by měla podléhat veřejnému dohledu. Zatím podstatně chybí efektivní komunikace s občany a sebereflexe. Budujeme moderní stavby, ale nevidíme běžné problémy všedního života občanů. Je nutno si uvědomit vlastní odpovědnost za politické rozhodování na všech úrovních. To se dá vytvořit právě zveřejňováním veškerých zákonem umožňovaných údajů o zacházení s obecními financemi, prodejích obecního majetku a hlasování v jednotlivých bodech jednání zastupitelstva. Členové zastupitelských orgánů jsou veřejní činitelé, a tak by měla mít veřejnost právo jejich rozhodování a práci kontrolovat. Zatím to mnohdy vypadá na ilegální organizaci pracující v hlubokém utajení. To jsou věci, na jejichž změně bych se rád podílel. Jinak nabízím své zkušenosti v oblastech vzdělávání a sportu. Jsou to oblasti, které by si jistě zasloužily větší podporu hlavně u té nejmladší generace, která by měla být tvůrcem naší budoucnosti.



STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ



František Pilka

1. Narodil jsem se v roce 1966 ve Zlíně, kde od narození žiji a pracuji. Jedinou výjimkou byly dva roky vojenské služby, kterou jsem byl nucen absolvovat po dokončení stavební průmyslovky. V letošním roce tomu bude dvacet let, co jsem se zde také oženil a s manželkou máme dvě děti - syna a dceru. K mým koníčkům rozhodně patří aktivní sport, hlavně tenis a lyže. Největším koníčkem, který je spíše polovičním pracovním úvazkem, jsou automobilové závody-rally. A že mě závody opravdu baví, svědčí i fakt, že bych rád v letošním roce absolvoval Barum Rally již po patnácté.

2. Nad otázkou zda a jak se angažovat v komunální politice jsem se dlouho, dlouho rozmýšlel. Nejsem a nikdy jsem nebyl členem žádné politické strany. V poslední době jsem však měl možnost setkávat se s lidmi, kteří stejně jako já cítí, že nastal čas přestat jen nečině děnit v našem městě přihlížet. Víím, že mnoha občanům není lhostejné, jak se nakládá s prostředky města Zlína, a že by ve spoustě oblastí chtěli změnu, ale zároveň mají pocit, že za současné situace se změny nedočkají. Proto bychom se tyto chtěli pokusit najít z tohoto stavu cestu ven.

3. Nejdůležitějším konkrétním úkolem do budoucna je vytvoření kontrolního mechanismu v hospodaření s veřejnými prostředky. Vždyť každý z nás považuje za přirozené zabezpečit své děti tak, aby měli vstup do života co nejjednodušší. Doma šetříme, abychom jim do budoucna naspořili nějaké prostředky. Nikdo rozumný si nedopřeje velký luxus za cenu toho, aby ho po něm museli splácet ještě další generace. Proto i při správě veřejných financí bychom se tak měli chovat.

Foto: Petr Baklík

Dva členové zlínského hnutí STAN, Miroslav Adámek (MA) a Ondřej Běták (OB), pro vás připravili rozhovor se svým dlouholetým kamarádem, hokejistou a trenérem, Antonínem Stavjaňou, který je dvojnásobný mistr světa v ledním hokeji (zúčastnil se sedmi ročníků mistrovství světa a zpět si přivezl celkem šest medailí). V naší extralize získal čtyři tituly jako hráč Vsetína a jednu stříbrnou medaili jako trenér Zlína. V současné době trénuje hokejový tým Slovan Bratislava.

(OB) Já bych se tě chtěl zeptat, jestli nějak relaxuješ? Zdáš se mi být totiž dost fyzicky hyperaktivní?

To je pravda, mám potřebu se neustále hýbat. Když jsem dlouho na jednom místě, začne to se mnou šít. Slyšel jsem krásný příběh, že se začne tvořit „cestosteron“. Cítím, že mám v sobě něco jako neklid, který potřebuji ventilovat. A je fakt, že jestli mám z něčeho v životě obavu, tak je to z nemožnosti své mobility.



(MA) A jak tedy odpočívá hokejový trenér, když má volno?

Hlavně se snažím vypnout hlavu. Bohužel houby nerostou celý rok a všude, ale když to vyjde, neváhám a vyrážím. Nosím stále v kapse plátěnou tašku, takže i když člověk nic nenajde, může říct, že se byl jen projít v lese. Košík beru, jen když jdu najisto.



(OB) Sleduješ i teď jak se daří Zlínu v české extralize?

Samozřejmě že sleduji českou extraligu a především Zlín, ke kterému mám nejbližší a znám i většinu hráčů. Letošní sezóna byla výborná, druhé místo v základní části je vynikající výsledek i v kontextu kádru, který byl doplněn spoustou mladých kluků, kteří se prosadili a jsou pro klub dobrou perspektivou.



(MA) Jak se díváš na nápad, který se občas objeví, znovu spojit českou a slovenskou extraligu?

Tak tomuto nevěřím, i když to občas v záklidní nebo mediálních rezonuje. Od rozdělení federace i obou soutěžích uplynulo pomalu dvacet let, to je celá generace. Fanoušci, diváci už mají zafixovány jiné výzvy, než jakými v minulosti byly souboje s Košicemi, Slovanem Bratislava nebo Trenčínem. K tomu by nutně patřilo zeštíhlení počtu českých klubů, což si při současné vyrovnanosti neumím představit.



(OB) Jaký byl Tvůj nejsilnější zážitek v hokejové kariéře?

Jednoznačně oba vítězné šampionáty s reprezentací. Jak Praha 1985, tak Vídeň 1996. A nemohu zapomenout ani na atmosféru začátku Vsetína v extralize.

(MA) Byl jsi asistentem u hokejové reprezentace, jak se díváš na naši účast na ZOH ve Vancouveru?

Olympiádu jako celek moc nemusím. Je to megalomanská show, kde víc než závodníci soupeří mezi sebou jednotlivé státy o zviditelnění a prestiž. Vždy mě nejvíc pobaví úvahy o olympijských hrách v Praze. Praha kapacitně nepojme sportovní ani realizační týmy, natož záplavu diváků, kteří by to vše následně měli zaplatit. Podívejme se jak dopadlo MS v lyžování v Liberci, to možná stačí, ne?! Olympiáda je dnes doménou velmocí, které za svou prezentaci mohou „pustit žilou“. Nicméně pro hokejisty je to jedinečná šance přímé konfrontace s tím nejlepším, co na této planetě existuje.



(OB) Co si vybavíš pod pojmem "Baťův Zlín"?

Je to pro mne synonymum pro jakýsi systém nebo řád, což bylo na město jasně viditelné v jeho rozvoji v první polovině minulého století. Sám mám doma na stěně fotky Zlína z tohoto období, tak jako mají jiní pověšené obrazy. Dnes mi stavební rozvoj Zlína připomíná spíš lepení vlašťovčího hnízda, a to by se mohly vlašťovky urazit.



(MA) Co bys rád změnil doma na Valašsku, když srovnáš život ve Skandinávii, kde jsi léta působil?

Vypíchl bych upravenost krajiny. Člověk vnímá, že každý kousek země někdo spravuje. Nenatrefil jsem tam na hluchá místa, ať v přírodě nebo ve městě, která vypadají skoro jako černá skládka. A to si myslím, že jsem okolí svého působiště, jak Joensuu ve Finsku tak Huskvarnu ve Švédsku, prozkoumal dost povlivě.



(OB) Co se Ti ve Zlíne líbí a co naopak našemu městu podle Tebe chybí?

Zlín má těsné napojení na přírodu, jak ze severu tak z jihu je to pár metrů do lesa. To se vidí málokde a moc se mi to líbí. A negativa? Určitá izolovanost Zlína, pocit pohraničního města snad trochu uvolnil vstup do EU a bezproblémový přechod na Slovensko. Také v centru Zlína postrádám funkční náměstí a obešel bych se bez rozdělení středu města hlavními dopravními tahy.

(MA) A poslední dotaz: Tondo, co všechno se ti vybaví v souvislosti se jménem šerpa Lakhpa?

I když jsem se s hokejem nacestoval nad míru, bylo to spíš ve stylu fotbalisty Zedníčka z filmu Dobří holubi se vracejí. Ale až v roce 2005 jsem se díky Tobě doslova rozběhl do Nepálu na svůj první „nezávislý“ výlet. Lakhpa byl náš průvodce, kluk s krásným smyslem pro humor.

Díky za rozhovor
Foto: Petr Baklík

Profil Antonína Stavjaňi

Antonín Stavjaňa se narodil 10. 2. 1963 v tehdejší Gottwaldově.

Na extraligové úrovni začínal s hokejem v sezóně 1980 - 81 za TJ Gottwaldov.

V roce 1990 přestoupil do finského Jokipojat, kde strávil dvě sezóny.

Následně přestoupil do švédského týmu Hv71.

Na začátek sezóny 1994 - 95 se vrátil zpět do Čech, kde hrál následně čtyři sezóny za Vsetín.

V roce 1998 ukončil aktivní kariéru a stal se hokejovým trenérem.

Momentálně trénuje slovenský hokejový tým Slovan Bratislava.



Antonín Stavjaňa

Rozhovor s paní Olgou Gröschlovou o zelených, politice a o životě

1. Proč jste se rozhodla kandidovat za Stranu zelených?

Jejich program je mi sympatický a také svou původní profesí hygienika mám k ochraně životního prostředí a zdraví poměrně blízko. Srovnala jsem si programy ODA od roku 1992 a program Strany zelených. Je v řadě témat podobný. Uvedu příklady: právní stát jako vláda zákona, nezávislé soudnictví, podpora podnikání, zejména střední podnikatelské vrstvy, zdravotnictví a podobně. Dále principy osobní svobody, volné soutěže a rovných příležitostí. „Neekologické chování se zároveň musí stát neekonomické“.



Olga Gröschlová

2. Vy jste kandidovala i za jiné strany než ODA.

Jediná strana, jejímž jsem členem od roku 1990 až do jejího zániku, byla ODA. Protože jsme však neměli dostatečný počet členů, tak jsme se obvykle vyskytovali na kandidátkách spříazených stran s podobným programem. Naposledy s nezávislými starosty a Evropskými demokraty v krajských volbách v roce 2004.

3. Do krajského zastupitelstva jste se tehdy dostala, proč jste nakonec mandát nepřijala?

Protože na prvním jednání zastupitelstva mi bylo řečeno, že mandát je neslučitelný s výkonem funkce ředitelky krajské hygienické stanice. Vzhledem k tomu, že jsme byli řízeni ministerstvem zdravotnictví a ne krajským úřadem, přišlo mě to nesmyslné, avšak výklad ministerstva vnitra byl jednoznačný.

4. Myslíte si, že strana zelených má ve volbách šanci?

Jsem o tom naprosto přesvědčená. Volební kampaň teprve začíná. Program Strany zelených byl doplněn a přepracován a moc se mi líbí. Stojí na čtyřech hlavních tématech symbolizovaných logem čtyřlístku: Konec korupce a slušnost v politice, Zelená

ekonomika přináší čistý zisk, Investice do trvalých hodnot, jako je vzdělání, věda, kultura, a poslední Zdravé prostředí, protože jde o život a o tomto tématu bych mohla dlouze vyprávět. A konečně ekonomický program je užasný, podílely se na něm takové osobnosti, jako je Tomáš Sedláček, Miroslav Zámečník a další.

5. No ale přece jenom taková ČSSD má pro voliče větší lákadla...

Domnívám se, že rozumný volič na takové sliby neskočí. Vždyť většina slibů jako jsou třinácté důchody a podobně vedou k větší zadluženosti do budoucna. Přece pokud je člověk alespoň trochu soudný, tak s ohledem na své děti a děti jejich dětí nemůže něco takového připustit. No a billboardová kampaň je neuvěřitelná, zvláště, pokud znám cenu jednoho billboardu. Zkuste spočítat, kolik jich je na cestě z Kroměříže do Zlína jen s panem Paroubkem. Nedávno jsem v MF Dnes narazila na článek „Příručka pro hledajícího voliče“ a dovolím si jednu citaci: „Příliš mnoho drahých billboardů svědčí o nezadržitelné touze vůdců po moci“.

6. Proč jste byla po sedmnácti letech odvolána z funkce ředitelky Krajské hygienické stanice ve Zlíně?

Ráda bych to sdělila, ale důvod nebyl sdělen ani mě. Můžu s jistotou tvrdit, že to nebylo kvůli hospodaření stanice. Měli jsme po celou dobu vyrovnaný rozpočet a den po mém odvolání jsem obdržela zprávu o výsledku kontroly finančního řízení, která proběhla, a za celou dobu působení nebylo ani odborné pochybení. Na hygienické stanici jsem ještě zůstala i po svém odvolání a zabývala se hodnocením zdravotních rizik, tedy dopadem velkých staveb na životní prostředí a zdraví. Důvodem k okamžitému odchodu dohodou byla skutečnost, že bez mého vědomí byl změněn závěr zjišťovacího řízení na jednu velkou stavbu, kdy jsem požadovala EIA, tedy vyhodnocení dopadu stavby na životní prostředí a zdraví, a toto bylo změněno v tom smyslu, že EIA není nutná.

7. Co si myslíte, že se Vám za dobu Vašeho působení na hygienické stanici podařilo?

Měla jsem velké štěstí na spolupracovníky, většinou vynikající odborníky. Při delimitaci bývalých okresních ústavů národního zdraví v roce 1992 se podařilo obhájit vlastnictví budovy, ve které jsme sídlili. Jako jedni z prvních jsme měli ve Zlíně poradnu HIV/AIDS, jestli se nemýlím tak již v roce 1992. Rozšířily se aktivity v prevenci a aktivní podpoře zdraví. Perfektně fungovala spolupráce mezi odbornými pracovníky v terénu a v laboratořích. Na tento systém se jezdilo divat odborníci

ze zahraničí a byli nadšeni. Potom ale v roce 2002 došlo k rozdělení terénní a laboratorní složky, vznikla krajská hygienická stanice jako úřad a zdravotní ústav s laboratorní složkou. Kdo trochu sleduje dění ve zdravotnictví ví, že v současné době probíhá boj o rušení zdravotních ústavů, kdy k 1. dubnu měly zůstat z původního počtu čtrnácti jen dva ústavy v republice v Ostravě a v Praze. Naštěstí se tyto kroky konané v rozporu se zákonem nepodařily, minulý týden v parlamentu musela ministryně zdravotnictví Dana Jurásková z těchto záměrů ustoupit.



Strana zelených

8. A teď něco veselejšího. Je o Vás známo, že máte ráda kočky, máte doma nějakou?

Mám a ne jednu. K naší kočičce před rokem na podzim přibyl jeden nalezenec. Můj manžel, který kočky vždycky nesnášel mi poslal SMS „na zastávce trolejbusu sedí malé černé kotě“... Kotě bylo nemocné, zanedbané a na jedno očičko nevidělo. Myslela jsem, že až ho dám do pořádku, že si je někdo vezme, ale už nám zůstalo. Neznám lepší protistresový prostředek, než je hlazení hebkého kočičího kožíšku. Doufám, že se teď vyprázdní útulek pro opuštěná zvířata...

Článek na této straně nemusí být ve shodě s názory STAN.

V březnu letošního roku se podařilo zeleným prosadit ve sněmovně změny v zákoně o veřejných zakázkách.

V budoucnu bude uchazeč o veřejnou zakázku muset doložit svou vlastnickou strukturu, přibyla také povinnost publikovat všechny informace o výběrových řízeních na internetu.

Zprůhlednění veřejných zakázek

Firma, která se uchází o zakázku, bude mít nově také povinnost oznámit jména zaměstnanců, u nichž mohlo dojít ke střetu zájmů. Bude předkládat seznam osob, které v posledních třech letech pracovaly u zadavatele veřejné zakázky.

Dokáže se s těmito novými pravidly vypořádat i naše radnice transparentně a nebo chytré hlavy vymyslí, jak na to, aby se vyhovělo zákonu a přitom zůstalo u stávající praxe?

Třeba losování.

Martin Davidov, SZ Zlín
www.zlin.zeleni.cz

O paláci a parku v Petrodvorcí u Petrohradu se říká, že jsou to ruské Versailles. Zjistil jsem ale drobný rozdíl. Zatímco manželka Ludvíka XVI. Marie Antoinetta si oblíbila, i kvůli dětem, pobyt v zámecké doslova „potěmkinovské“ vsi s kozami a slepicemi, carevna a princezny v „Benátkách Severu“ tuto zálibu nesdílely. Raději pobíhaly mezi kuriozitami sloužícími k jejich pobavení.

Mezi stříkající kovové stromy a altánky patřily i ploché kameny rozprostřené v petrodvorském parku k dětským hrám. Když se drobná carská nožka dotkla jistého placáku, z ničeho nic se princeznička ocitla uprostřed vodotrysků. Carské kratochvíle přežily staletí a dodnes můžete spatřit děti z celého světa, jak poskakují z kamene na kámen a čekají, kdy šlápnou na ten pravý, který probudí k životu osvěžující vodotrysk. Vzpomínám, jak jsem poprvé pozoroval vykuřujícího vojenského vysloužilce, ukrytého za lavičkou, jak čeká na vhodný okamžik, aby uvolněním hydrantu poručil „kamení“ zahájit stříkání.

Zlín leží napůl cesty z Ruska do skutečných Benátek. Naše tradice jsou spíše „švejkovské“ než „potěmkinovské“. Ve Zlíně pak opečováváme tradice baťovské založené na poctivé práci jednotlivce v kolektivu, na spolupráci podnikatele a jeho spolupracovníků. Kde vzít čas na kratochvíle a zábavu? Na maškarády benátských karnevalů. Musíme si vystačit s tím, co pánbůh a dělníci vybudovali ruku v ruce, poctivou řemeslnou práci. Na Jižních Svazích ve Zlíně to jsou chodníky. Vzpomínám, že řadu let sloužily lidem, než na ně dolehlo melancholické stáří a rozhodly se začít provozovat své šibalské kousky.

Zatímco v Podsvazích se „tyčí paláce z krve mé a mého potu“, jak spravedlivě vyzpíval svůj hněv slezský bard Petr Bezruč, my na Svazích poskakujeme jako ty carské dívenky z dlaždice

na dlaždici. Zdejší chodníky nám totiž bezplatně nabízejí kuriózní zábavu, se kterou jsem se dosud ve světě nesešel, a určitě by stála za zápis do Guinnessovy knihy rekordů.

Šlápnutím na některou z dlaždic náhle rozkymáčený beton vymrští vzhůru obsah pod dlaždicí ukrytý, a ten následně skončí buď na vaší nohavici nebo sukni, případně zacileně vnikne do botů a změně z ničeho nic vaši chůzi na čvachtavou. Takto obdaření pak zneklidníte při představě, že v následujících hodinách vás očekává kulturní zážitek v Městském divadle či na koncertu filharmonie, nebo jen na podnikovém večírku. Onehdy jsem měl to štěstí a trochu vody a písku jsem si vezl rychlíkem do Prahy.

Jestli si myslíte, že jde o radovánky určené jen chodcům, krutě se mýlíte. I při jízdě na kole umí dlaždice nasměrovat cákanec vody s dokonalou elegancí, jakou byste od panelového sídliště nikdy nečekali. Je to však radovánka časově omezená, při déle trvajícím suchu vám dlaždice nabídne jen lehké zhoupnutí, ale už bez doprovodného vodního efektu. Nu což, brzy nám radnice postaví na Jižních Svazích brouzda-liště. Na suchu nezůstaneme.

*Předseda organizace SPOZ ve Zlíně
Miloslav Štěrba*

**Článek na této straně nemusí
být ve shodě s názory STAN.**



Ilustrační foto Petr Baklík

osobnosti SPO



Martin Šulc



Jmenuji se Martin Šulc a pocházím ze Zlína. Je mi 28 let a jsem svobodný.

V současné době pracuji jako daňový analytik v jedné ze čtyř největších bankovních institucí v České republice.

K mým zálibám patří má práce, politika a diskusní pořady různého druhu. Proč jsem se v lednu letošního roku rozhodl vstoupit do Strany práv občanů - Zemanovci a aktivně se podílet na její vývoji?

Má odpověď je jednoduchá a výstižná, a sice:

Strana práv občanů - Zemanovci jako jediná politická strana předkládá ve svém programu komplexní návrh takové změny, umožňující aktivním a sebevědomým občanům plnohodnotný vlastní výběr svých politických představitelů, proto se Strana práv občanů - Zemanovci snaží svým aktivním přístupem zlepšit pohled téměř 90ti procent občanů, kteří jsou nespokojeni se současnou politickou situací a tedy i s existujícími politiky.

Já osobně však věřím, že nespokojenost se současným politickým spektrem mohou přímo ovlivnit sami občané, bude-li jim poskytnut dostatečný prostor změnou volebního systému.

Dne 15. 5. 2009 vznikly dvě zcela nové obchodní společnosti, kterými jsou Nemovitosti města Zlína, spol. s r. o. a Lesy města Zlína, spol. s r. o. Ačkoliv se jedná o historicky největší vklady do obchodních společností uskutečněné Statutárním městem Zlínem, proběhly bez většího zájmu a komentářů. Přitom majetek lesů představoval 238 parcel prakticky ze všech katastrálních území města, o celkové výměře přes 382 hektarů. Vyhlašovkové ocenění pozemků a porostů dosáhlo částky 118 mil. Kč. Nemovitosti vkládané do společnosti Nemovitosti města Zlína byly oceněny na částku necelých 102 mil. Kč.

Prezentovaný důvod vzniku společností

Na dotaz proč byly tyto společnosti vytvořeny dostala Unie během jednání s představiteli radnice odpověď, že je tomu tak proto, aby se „zvýšila efektivita výnosů z těchto majetků“. Nikdy předtím jsme však nezaznamenali, že by byl problém s výnosností těchto majetků pod správou magistrátních odborů. Pohledem na první výsledky hospodaření společnosti Nemovitosti města Zlína jsme zjistili, že ztráta od doby vzniku společnosti do konce roku 2009 je mínus 208 tis. Kč a společnost má jednoho zaměstnance. Tak kdo tedy onu vyšší efektivitu výnosů majetku vlastně provádí? Podle mého jsou to stále stejné odbory magistrátu jako tomu bylo před vznikem obou těchto společností, protože ten hlavní důvod vzniku společností byl poněkud jiný, než který nám byl oficiálně prezentován.

Skutečný důvod vzniku

Skutečný důvod vyplývá až z načasování vzniku těchto společností a znalosti zákonného pravidla pro správu majetku a pro případné dělení majetku při dělení obce. V té době byly již samostatné Želechovice nad Dřevnicí a osamostatnění se snažil také Kostelec, takže s dělením majetku již byly zkušenosti. Při vzniku nové obce

Unie pro vznik městských částí statutárního města Zlín

oddělením totiž zákon o obcích stanoví, že na nově vzniklou obec přechází vlastnické právo k nemovitostem (ve vlastnictví obce či města), na jejímž území se nemovitost nachází. V případě podílu na obchodních společnostech se podíl nově vzniklé obce stanoví v poměru podle počtu obyvatel původní obce a nově vzniklé obce. Například Kostelec by měl před vznikem společnosti Lesy města Zlína nárok na 103 hektarů lesů, zatímco nyní tím, že majetek byl vložen do obchodní společnosti, nezískal by lesa ani jediný m2, avšak namísto toho by měl nárok na zhruba 2,3% podíl v této společnosti (počet obyvatel Kostelce přibližně 1 800 obyvatel ku celkovému počtu obyvatel Zlína 79 000). Že s takovým podílem neovlivníte rozhodování je více než jasné, ale objemově jste majetkem do této společnosti přispěli více jak čtvrtinu.

Je tu ještě jeden rozdíl

Zákon o obcích stanoví pravidla, jakým způsobem je možné nakládat s majetkem obce či města. O nakládání s nemovitým majetkem rozhoduje zastupitelstvo. Musí mu předcházet zveřejnění záměru na úřední desce obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Je to opodstatněný kontrolní mechanismus nakládání s majetkem města, který v zákoně není náhodou. Totéž však neplatí pro obchodní společnost, neboť na ni se zmiňované ustanovení zákona o obcích nevztahuje a s majetkem tak může disponovat podle svých stanov nebo zakladatelské listiny.

Zamezení možnosti rozhodování místní části o vlastním majetku

Ve světle těchto skutečností pak každého musí napadnout, jestli motivací nebylo zamezení možnosti rozhodování místní části o vlastním majetku. To samozřejmě jen v případě osamostatnění nebo vyhlášení městské části, která je součástí města. Leč, lze to podat i jinak, občané jásejte, majetek jsme ochránili a přineseme vám zvýšenou efektivitu výnosů.

Pro mě jako občana tohoto města z toho však plyne ponaučení, že od zastupitelů, kteří pro vznik těchto společností zvedli ruku, nemám očekávat řešení podstaty problémů spočívající v nespokojenosti místních částí.

Eva Štauderová, předsedkyně předsednictva Unie pro vznik městských částí

Článek na této straně nemusí být ve shodě s názory STAN.

Městské části nejsou trháním města

Vážení občane, navazujeme na předchozí vydání magazínu a přinášíme vám více informací o městských částech, jejichž vznik Unie prosazuje. Na otázky týkající se městských částí odpovídá RNDr. Bedřich Landsfeld, člen předsednictva Unie pro vznik městských částí.

Má Unie zájem na celistvosti města Zlína?

Jednoznačně ano. Městská část je součástí města jako její organizační složka. V žádném případě nám nejde o roztrhání Zlína.

Co je to městská část?

Městská část či městský obvod je v České republice podle Zákona o obcích od roku 1990 označení samosprávných částí územně členěných statutárních měst. Městská část je organizační složkou města.

Jaký je rozdíl mezi městskými částmi a městskými obvody?

Obě označení jsou z hlediska zákona rovnocenná, zastupitelstvo statutárního města může zvolit kterékoliv z nich.

Může městská část vzniknout ve Zlíně?

Možnost vzniku městských částí vyplývá ze Zákona o obcích a je určeno výhradně statutárním městem, tedy i Zlínem.

Jaké jsou podmínky vzniku městské části?

O vytvoření městské části rozhoduje:

- zastupitelstvo statutárního města nebo
 - občané v místním referendu, jehož výsledek je pro zastupitelstvo závazný
- Pravomoci svěřené městské části jsou dány statutem města, který schvaluje zastupitelstvo města.

Co přinese zřízení městských částí jeho obyvatelům?

Zachování města jako celku a rozvoj i v jeho okrajových částech. Samo-

správa se přiblíží občanům a o záležitostech městské části budou rozhodovat volení zastupitelé, kteří v dané části města bydlí. Tím bude také zajištěna lepší kontrola jejich rozhodování.

Je zřízení a provoz městské části nákladný?

Srovnajte si jakým způsobem je nyní hospodářeno s penězi města a jaké služby za ně dostáváte. Jediné náklady městské části by byly na výkon samosprávy. Stačí se jen podívat např. do nejbližší okolní samostatné obce, která si všechno řeší sama, kolik peněz na to vynakládá.

Otázce nákladnosti bude na stránkách tohoto magazínu věnován větší prostor v některém z dalších vydání.

Znamená vytvoření městské části nárůst byrokracie a úřadů?

Jednoznačně ne. Agenda zůstává stále stejná, takže není důvod pro vznik dalších úřadů.

Kolik městských částí by mělo vzniknout ve Zlíně - shodují se s mapkou místních částí?

Zmiňovaná mapka z únorového čísla tohoto magazínu zobrazovala současné rozdělení Zlína na 29 místních částí, což není totéž jako městská část. Ve všech těchto místních částech zřídil magistrát kanceláře místních částí.

Městských částí ve Zlíně může být libovolné množství – např. jedna, pět, deset či více nebo naopak méně. Hranice území městské části určuje zastupitelstvo.

Může Komise místní části (KMČ) nějak ovlivnit územní plán nebo například rozhodnutí, aby vám nezbourali dům nebo pod okny nezačala jezdit doprava?

Nic z toho KMČ ovlivnit nemůže. Je to jen poradní orgán. Naopak městské části o těchto věcech rozhodovat mohou.

Dokončení na str. 11

TOP 09

S podporou Starostů

Vážené dámy, vážení pánové,

Promlouvám k vám z tohoto místa již poněkoliakrát a ještě jsem se nepředstavil - dovolte mi tedy, abych to napravil. Pocházím z Valašských Klobouk, kde jsem navštěvoval základní školu i gymnázium. Po maturitě jsem vystudoval na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci předměty český jazyk a hudební výchova. Při zaměstnání jsem své vzdělání rozšířil ještě studiem na Konzervatoři v Brně - obor hra na klarinet. Pracoval jsem jako učitel hudby v tehdejší Lidové škole umění, dnes Základní umělecké škole v Uherském Hradišti. Kromě výuky jsem se zajímal o vydávání hudebnin, zejména studijní literatury pro žáky, kterou jsem vydával vlastním nákladem. Působil jsem v cimbalové muzice Hradišťan a v dechové hudbě Vlčnovjanka. Od roku 1979 žiji v Uherském Hradišti, jsem ženatý a mám dvě dospělé děti. O politiku jsem se začal intenzivněji zajímat roku 1989 a vyjádřením snahy zapojit se do nové budované demokracie byl vstup do politické strany. Jako věřící křesťan jsem si vybral roku 1990 KDU-ČSL. Roku 1998 jsem byl zvolen do zastupitelstva Města Uherské Hradiště a v roce 2002 jsem se stal místostarostou.

Když porovnávám své působení v muzice s prací v samosprávě, spatřuji zde určité paralely



Evžen Uher, Karel Schwarzenberg, předseda TOP 09 a Petr Gazdík

a společné rysy, které se pokusím vykreslit. Každá muzika, která chce mít své posluchače, musí hrát čistě, rytmicky a bez falešných tónů. Když se hraje čistě, rytmicky a bez falešných tónů, lidé mají z takové hudby radost, potěšení, líbí se jim. A tak je tomu i v politice. Aby lidé, kteří mne zvolili, byli spokojeni s mou prací, musím se chovat podobně jako v kapele, musím hrát čistou hru, bez postranních úmyslů, veřejný zájem je postaven nad mé zájmy osobní. Tak jako v hudbě, tak i v politice musím být profesionál, jsem zde proto, abych konal lidem službu.

V praxi se mi ale někdy zdá, že ne všichni veřejní činitelé přistupují ke své práci z tohoto

pohledu. Někdy skupinové či osobní ambice jsou povýšeny nad zájmy obecné a myslím, že by tak tomu nemělo být. Proto jsem si jako své osobní heslo do parlamentní kampaně vybral větu, která ve zkratce vyjadřuje předcházející myšlenky: „V muzice a politice bez falešných tónů“. Tato věta také docela dobře vyjadřuje myšlenku o obecné potřebě změny politického stylu práce. Touto morální dimenzí profesionála jsem se po celý život řídil, a tak to budu dělat i nadále, ať již budu lidem hrát nebo je zastupovat v parlamentu.

Evžen Uher
Foto: Petr Baklík

Městské části nejsou trháním města

Dokončení ze str. 10

Hlavní rozdíly KMČ

- jsou podle Zákona o obcích pouze poradními orgány Rady města,
- její členové nejsou ze své funkce odpovědní,
- nemají vlastní rozhodovací pravomoci (předkládají návrhy, vyjadřují se k návrhům, požadují, vyžadují... avšak fakticky nerozhodují, protože ze zákona nemohou),
- její členové nebyli zvoleni v řádných volbách volbu a odvolání členů KMČ provádí zastupitelstvo města,
- jsou zřizovány a rušeny rozhodnutím zastupitelstva města,
- nemohou být účastníky řízení ve správních řízeních zahajovaných v záležitostech dotýkajících se místní části,
- jejich zasedání jsou neveřejná (zasedání zastupitelstva jsou ze zákona vždy veřejná).

Je řešením stávající situace vyčlenění 25ti milionů Kč do místních částí pro roky 2009 a 2010 dostačující?

Není. Peníze z rozpočtu měly být do místních částí přidělovány samozřejmě a trvale. Dlouhou dobu se tak dělo jen u některých. Tento způsob rozdělení peněz neřeší dorovnáni rozdílů ve vybavenosti místních částí. Částka je stanovena podle počtu obyvatel, nikoliv podle toho co místní část potřebuje. Proto Unie požaduje systémovou změnu, která zajistí trvalý a spravedlivý přístup k financím. Navíc městská část to nejsou jenom peníze, ale hlavně možnost plnohodnotného rozhodování o záležitostech místní části.

Více otázek a odpovědí k městským částem najdete na:
www.uniezlin.cz a www.magazin-zlin.cz

Zábavný kviz

1. Titul čestný občan Zlína, spojený se zásluhami o rozvoj města, je 21 let po pádu totality v držení:

- a) Emila Zátopka
- b) Miroslava Zikmunda
- c) Klementa Gottwalda

Správně je (c). (jen není jasné, zda jde o pouhé opomenutí nebo vyřknutí)

2. Hesla „Budujeme velký Zlín“, „Bouráme minulé století“, „Provádíme regulační plán“ pocházejí:

- a) z volebního programu místní ODS
- b) z volebního programu místní ČSSD
- c) z roku 1934

Správně je (c) viz kniha Z. Pokludý: Zlín

3. Při odhalování pomníku T. Bati ve Zlíně může promluvit:

- a) kdokoliv, kdo chce pochválit zastupitelstvo za jeho snahu o rozvoj města a byl vylosován
- b) členové zahraniční delegace a předem schválené osoby, která nenaruší pietní akt tancem a zpěvem
- c) kdokoliv (mimo zástupců radnice), kdo se chce blíže seznámit s příslušnicemi MP Zlín

Správně je (c) - pochvala je už podzřelá.

4. Loupeživý Miloš je:

- a) neblaze známý normalizační politik, který je znám svou srdečností při zvaní dlouhodobých zahraničních návštěv
- b) postava z místních zlínských pověstí
- c) známý hokejový trenér, který vyniká svým temperamentem

Správně je (b)



**Můžeme prohrát budoucnost?
Rychleji, než si myslíte.**